

המתואר כאן ("אתה נזיר מסדה, שחזקתנו ביגונך ובבוזך — כי משטמתך אהבה היתה ורגזך — נחמה") היה בידועים ושלא בידועים המשפיע הגדול עליו, שעל כן נימנה עם המשוררים המעטים שיצירתו בשירה ובפרוזה בעלת זיקה הדוקה ביותר היתה לחיים ולבעיות הדור. לאחר מכן באו אספי שיריו: "בריתמה המשולשת" (ברליון—תל-אביב, תר"ץ), "מספר הימים" (ת"ש) ו"במעלה עקרבאים" (תש"ה). אף הוציא פרק מתוך החזיון "עקיבא" בשם "מחניים" (תש"ד). שנים רבות בפעילי אגודת הסופרים ובמוסדותיה השונים ("גנזים" ועוד).

בתרצ"ד הקים את האכסניה שלו "גליונות", אכסניית-יחיד, שטבע עליה את חותמו האישי ונפסקה רק עם מותו (החבורת האחרונה יצאה לאחר מותו ומוקדשת לזכרו. היא חתמה את כרך ל"א. חשון-כסלו תשט"ו). כאן עשה הרבה בתחום

יצחק למדן ז"ל.